

Hextus

¶ nomē sit vnum ⁊ res vna: ⁊ q̄ non sit nomen synonimū. Unde nō est ibi ꝓtradictio. marcus currit ⁊ tullius nō currit: nec est ibi syllogism⁹. omnis gladius scindit. quoddā instrumētū ē enlis ergo quoddā instrumētum scindit. Fallacia ignorātie elenchi est ydoneitas decipiēdi. pueniens ex apparenti obseruatione particularū diffinitionis elenchi que conueniunt ex ratōe ꝓtradictionis tm̄. s. ad idem fm̄ idem sūtr ⁊ in eodem tempore.

In ista pte Pet. hif. determinat de fallacia ignorātie elenchi. in pmo ostēdit qd sit elenchus secundo assignat causā apparentē ⁊ causam defectus in ista fallacia. ⁊ tercio distinguit modos. Primo ostēdit quid sit elenchus dicens. Elenchus est syllogismus ꝓtradictionis. vñ elench⁹ se habet ad syllogismū ex additione. addit enim ad syllogismū ꝓtradictionē. vñ elenchus nō est absolute syllogismus. s. est syllogismus ꝓcludens ꝓtradictorū alicuius ꝓpositōis ꝓus date. vt si tatur hec ꝓpositō. aliqd animal est incorruptibile. ⁊ ꝓcedatur sic. nullū ꝓpositū ex hōrijs est incorruptibile. omne animal est hūmānū. s. nullū est incorruptibile. hec ꝓclusio contra dicit ꝓpositōni ꝓius date. ⁊ est ibi ꝓ hoc elenchus. id est syllogismus ꝓcludēs ⁊ ꝓbans cōtradictorū ꝓpositōis date. Est aut ꝓtradictio affirmatō ⁊ negatō vnius ⁊ eiusdē nominis solū. s. rei ⁊ nominis simul nō synonimū s. eiusdē ex his que data sūt ex necitate nō ꝓnumerato. eo qd erat in ꝓncipio ad idē fm̄ idē similiter ⁊ in eodem tempore. ⁊ istō rōtū ponit idē in alio tractatu in diffinitōe elenchi dicens. Elenchus est syllogismus ꝓtradictōis vnius ⁊ eiusdē nominis tm̄ sed rei ⁊ nominis simul nō synonimū s. eiusdē ex his q̄ data sunt ex necessitate nō ꝓnumerato eo qd erat in ꝓncipio ad idem fm̄ idē similiter ⁊ in eodem tempore. In qua diffinitōe quedam ponūt ꝓtricula rōe syllogismi quedā rōe ꝓtradictionis. ⁊ quedā rōe vtriusq̄. Rōe quidē syllogismi ponitur hec ꝓtricula ex his que data sūt de necessitate ꝓ quam remouet fallacia accidētis. ⁊ etiaz hec ꝓtricula nō ꝓnumerato eo qd erat in ꝓncipio ꝓ quam remouet fallacia ꝓteritōis eius qd est in ꝓncipio. Ratōe vero ꝓtradictōis ponitur hec ꝓtricula vnius ⁊ eiusdē. id est vnius ⁊ eiusdē sibiecti ⁊ ꝓdicati. nisi em̄ esset idē sibiectum ⁊

idem ꝓdicatū nō esset ꝓtradictio. vt ethiops ē niger ⁊ ethiops nō est niger fm̄ vntem nō ē cōtradictio. qz nō est idem ꝓdicatum. hic vero aliquis hō currit nullus homo mortuus currit nō est ꝓtradictio. qz nō est idem sibiectū. Et similiter rōne ꝓtradictionis ponitur ille quat tuor ꝓtricula ad idem fm̄ idē similr ⁊ in eodem tēpore. Et ꝓtra illas ꝓtriculas hec fallacia q̄ dicit ignorātia elenchi fm̄ qd est vna de tredecim. qz ignorātia elenchi cōmuniter accepta ē ꝓccatū ꝓtra omnes ꝓtriculas in diffinitōe ꝓtritas. ⁊ omnes fallacie hoc modo ad eam redūcūt. Ratione vero vtriusq̄ ponitur hec ꝓtricula nō nominis tm̄. s. rei ⁊ nominis sll. nō synonimū s. eiusdē. qz taz in syllogismo q̄ in cōtradictione exigitur qd nomē sit vnum ⁊ res vna. ⁊ ideo hic nō est ꝓtradictio. tullius currit marcus currit. qz nō est nomē idē s. synonimū. Similiter hic non est contradictio. omnis canis est latrabilis quidā canis nō est latrabilis qz res significata nō est vna. ⁊ hic nō est syllogismus. omnis gladius scindit quoddā instrumētū est enlis q̄ quoddā instrumētū scidit. qz nō reperitur idē mediū s. synonimū.

Causa apparente huius fallacie est cōuenientia dictōrū fm̄ quid ad dca sim. ¶ **C**ausa falsitatis ē diuersitas eorū dēz. ¶ **C**olēq̄nter Pet. hif. assignat causā apparentē ⁊ causā nō existentē in ista fallacia dicens qd causa apparente est ꝓueniētia dictōrū fm̄ quid sup̄orū ad duo dicta simplr. Causa vero non existentē est diuersitas eorū dēz. ⁊ similiter dicit autor in alio tractatu qd causa apparente ē similitudo ꝓtradictōis deficientis ad verā cōtradictionem. Et causa defectus est diuersitas eorū dēz. ⁊ similitudo videt dicere Albertus sup̄ libzū elenchorū. ⁊ rō ē qz hec fallacia ꝓccat cōtra elenchū. quātū ad contradictionem. ⁊ q̄ op̄tet qd circa ꝓdictionem sit apparentia ⁊ defectus s. bene dicit qd causa apparente ē appens ꝓtradictio vñ similitudo apparentis ꝓtradictōis cum ꝓtradictione vera. ⁊ causa defectus diuersitas cōtradictōis deficientis ⁊ vere. Et quibus ꝓz diffinitō fallē ignorātie elenchi que est ista. est causa decipiēdi ex ꝓueniētia dictōrū fm̄ quid sup̄toz ad duo dicta simplicit ⁊ ex diuersitate eorū dēz. ¶ **E**t sic fallacia ignorātie elenchi est causa decipiēdi pueniens ex similitudine ꝓdictionis deficientis ad verā ꝓdictionē ⁊ ex diuersitate eorū dēz. ⁊ eodē mō dō diffiniri si accipiat fallacia ignorātie elenchi ꝓceptōe eā in nob. s. factua. ¶ **H**ōs sic diffinit ea ē receptō pueniens ex eo qd